

[Socialministeren.]

aaret 1934—35 kan der forventes at være 2 Mill. Kr. i Behold af de oprindelig bevilgede 3½ Mill. Kr. Under Hensyn til, at Lovens Gyldighed altsaa her foreslaas forlænget i 3 Aar, foreslaar man samtidig det oprindelige Beløb forhøjet fra 3 til 4 Mill. Kr. Man vil i den Oversigt, der er trykt som Bilag til Lovforslaget, finde anført de forskellige Arter af Beskæftigelsesforanstaltninger, der er iværksat i Henhold til Loven. Lovforslaget har i øvrigt samme Indhold som den tidligere Lov, som jeg tillader mig at forudsætte bekendt for det høje Ting.

Jeg skal da anmode om, at Lovforslaget undergives en velvillig og hurtig Behandling.

H. C. Andersen: Jeg finder ingen Anledning til at gøre dette Lovforslag til Genstand for nogen længere Omtale. Det skal ikke tages som Udtryk for, at mit Parti ikke nærer Interesse for Løsningen af den Opgave, som man i Lovforslaget stilles over for, Afhjælpningen af Arbejdsløsheden eller rettere sagt maaske Modarbejdelsen af denne Arbejdsløsheds Følger, som man ser, naar unge i lang Tid kommer til at gaa arbejdsløse. Nej, men vi har gennemdrøftet dette Lovforslag i de foregaaende Samlinger, man har gennemdrøftet det i Aar i det andet høje Ting, og vor Stilling til det vil være bekendt. Vi ønsker ikke at medvirke til dets Gennemførelse, især ikke, da de andre Partier ikke har givet os nogen Lejlighed til at faa vore Ændringsforslag ind i Loven. Jeg kan stadig ikke frigøre mig for den Tanke, at dette Lovforslag i særlig Grad har den højtærede Socialministers Interesse, ja, vel kunde kaldes et af den højtærede Ministers Kælebørn, men det er jo saadan, at det ikke altid er disse Børn, man har mest Glæde af. Ministeren ønsker de unge, som driver om for Lud og koldt Vand, beskæftiget, for at den Vilje, som ved Lediggangen er svækket, skal styrkes. Arbejdsmodet skal genskabes og den tabte Selvagtelse vindes tilbage. Det er alt sammen udmærket — det har jeg for øvrigt sagt, da denne Lov sidst var til Behandling her i Tinget —, men det bliver ikke rigtig til noget. Der er Penge nok til Raadighed, men der er ingen Anvendelse for dem, og heri ligger, synes det mig, Beviset for, at der er noget i Vejen.

Hvad der er i Vejen, fik man at vide under Forhandlingerne i Folketinget. Alle Partier har stillet sig dette Spørgsmaal: hvad kan der være i Vejen? Man fik Svaret under Behandlingen af Lovforslaget i Folketinget. Det skulde i Særdeleshed være Venstres Skyld, at Loven ikke benyttedes i tilstrækkeligt Omfang. Selv den højtærede Minister var ikke fri for at dele denne Opfattelse, synes jeg at kunne forstaa. Dette, forekommer det mig, har ikke noget paa sig. Det er klart, at hvis Loven skal anvendes, som den er tænkt anvendt, bliver det de kommunale Raad ud over Landet, i hvert Fald i Landkommunerne, der skal tage Initiativet. Nu findes der desværre adskillige Landkommuner, hvori det ikke er vort Parti, der har Flertal, ikke er vort Partis Medlemmer, der bestemmer, hvad der skal foretages og hvad ikke. Der er mange Kommuner, hvori det er Meningsfæller af den højtærede Minister, der bestemmer det, men heller ikke der gør man Anvendelse af Loven, som det var tænkt man skulde gøre det.

Det er altid vanskeligt i Landkommunerne at bringe denne Lov i Anvendelse og sætte Ungdomsarbejder i Gang. Den højtærede Minister gjorde opmærksom paa, at der ofte maatte etableres Samarbejde mellem flere Sogne- eller Landkommuner, og det er rigtigt; det kan være forbundet med saa store Vanskeligheder, at man viger tilbage for dem. Men mon det virkelige Forhold nu alligevel ikke er dette, at der i Landkommunerne findes meget faa unge arbejdsløse? Det er ikke i alle Landkommuner, der findes unge arbejdsløse; der er enkelte naturligvis, som gaar hjemme, men jeg synes dog at have erfaret, at der altid bliver lidt for dem at arbejde med, saa at der ingen Fare er for, at deres Arbejdsvilje skal sættes til, eller Modløshed skal bemægtige sig dem. Jeg tror ikke, det staaer saa galt til derude, men det gale kommer først, naar den store By drager og de unge finder Vej ind til den store By. Der samles de, og der kan de ikke finde Beskæftigelse. Der kan være mange Ting, som drager dem derind. De finder der Kammerater. Det er muligt, at der bliver Lejlighed til at hæve noget større Understøttelse, end de kan faa ude i Landkommunerne. Saa drager de ind til Byen. Derfor vil jeg gerne gentage — jeg sagde det sidst, da dette Lovforslag